മാഥേഭാନ୍ ପିଲ୍ଲାଇ ପଦ୍ମନାଭା ପିଲ୍ଲାଇ

ବନାମ

ଅରୁଲପ୍ପନ ନାଦର ଯୋଭାନ୍ ନାଦର ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ

ସେପ୍ଟେମ୍ବର 4,1998

[କେ. ଟି. ଥୋମାସ୍ ଏବଂ ଏମ୍. ଶ୍ରୀନିବାସନ୍, ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତିଦ୍ୱୟ]

କେରଳ ଭୂ-ସଂସ୍କାର ଅଧିନିୟମ 1964:ଧାରା 4-A (ଅଧିନିୟମ 35/1969 ଦ୍ୱାରା ସଂଶୋଧିତ) ।

ବିବେଚିତ ଭଡାଟିଆ – ପୂର୍ବ ସର୍ତ୍ତାବଳୀ – ବନ୍ଧକଦାତା 1094 ଏମ୍ଇ (1919) ରେ ବନ୍ଧକଧାରୀଙ୍କ ସପକ୍ଷରେ ଏକ ଭୋଗବନ୍ଧକ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରିଥିଲେ – 1119 ଏମ୍ଇ (1944) ରେ ନିଷ୍ପାଦିତ ଦଲିଲରେ ଉଲ୍ଲେଖ ଥିଲା ଯେ, ବନ୍ଧକଧାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ବନ୍ଧକ ରାଶି ଗ୍ରହଣ କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ଜମି ବନ୍ଧକଦାତାଙ୍କୁ ସମର୍ପଣ କରାଯାଇଥିଲା – 1119 ଏମ୍ଇ (1944)ରେ ସେହି ସମାନ ବନ୍ଧକଦାତା ଦ୍ୱାରା ସେହି ସମାନ ବନ୍ଧକଧାରୀଙ୍କୁ ପୂର୍ବ ବନ୍ଧକ ସମେତ ଏକ ବଡ଼ ରାଶି ପାଇଁ ଦ୍ୱିତୀୟ ବନ୍ଧକ ଦିଆଯାଇଥିଲା – ବନ୍ଧକଧାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱିତୀୟ ବନ୍ଧକ ମୁକ୍ତ କରିବା ପାଇଁ ବନ୍ଧକଦାତାଙ୍କ ମାମଲାକୁ ବନ୍ଧକଧାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ବିରୋଧ କରାଯାଇଥିଲା କାରଣ ଜମିଟି ପ୍ରାସଙ୍ଗିକ ତାରିଖ ଅର୍ଥାତ 1.1.1970 ପୂର୍ବରୁ 50 ବର୍ଷରୁ ଅଧିକ ସମୟ ପାଇଁ ବନ୍ଧକଧାରୀଙ୍କ ଦଖଲରେ ଥିଲା, ତେଣୁ ଏସ୍. 4-A ଅନୁସାରେ ବନ୍ଧକଧାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା କାର୍ଯ୍ୟକାଳ ସ୍ଥିର ପାଇଁ ହକଦାର –ବିଚାର କରୁଥିବା ନ୍ୟାୟାଳୟ ପୁନରୁଦ୍ଧାର ପାଇଁ ଡିକ୍ରି ପାରିତ କରିଛନ୍ତି – ଅପିଲ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏକ ସତ୍ୟ ଜାଣିବାକୁ ପାଇଥିଲେ ଯେ, ସମ୍ପତ୍ତି କେବେ ବନ୍ଧକଦାତାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଯାଇନାହିଁ – ଦର୍ଶାଯାଇଛି :ବନ୍ଧକଧାରୀ ବନ୍ଧକରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ଜମିକୁ ନିରନ୍ତର 50 ବର୍ଷ ପାଇଁ ଧାରଣ କରିବେ – ଉକ୍ତ 50 ବର୍ଷ ମଧ୍ୟରେ ଜମି ବନ୍ଧକ ଥିବା ଆବଶ୍ୟକ କାରଣ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଗୋଟିଏରୁ ଅଧିକ ବନ୍ଧକ ରହିପାରିବ – ଅପିଲ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦ୍ୱାରା ଏକ ତଥ୍ୟକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି ଯେ, ଦଖଲ କେବେ ବନ୍ଧକଦାତାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଯାଇନାହିଁ, ତେଣୁ ଅପିଲ ନ୍ୟାୟାଳୟ ପୁନରୁଦ୍ଧାର ପାଇଁ ମାମଲାକୁ ଖାରଜ କରି ଠିକ୍ କରିଥିଲେ ।

ଅପିଲକାରୀଙ୍କ ପୂର୍ବସୂରୀ 1094 ଏମ୍ଇ (1919) ରେ ଉତ୍ତରଦାତାମାନଙ୍କ ସପକ୍ଷରେ ଏକ ଭୋଗବନ୍ଧକ ସମ୍ପାଦନ କରିଥିଲେ । 1119 ଏମ୍ଇ (1944) ବର୍ଷରେ ଏକ ଦସ୍ତାବିଜ ନିଷ୍ପାଦିତ କରାଯାଇଥିଲା ଯେଉଁଥିରେ କୁହାଯାଇଥିଲା ଯେ ବନ୍ଧକଧାରୀମାନେ ବନ୍ଧକ ରାଶି ଗ୍ରହଣ କରିଛନ୍ତି ଏବଂ ଜମି ବନ୍ଧକଦାତାକୁ ସମର୍ପଣ କରାଯାଇଥିଲା । ଏଥି ସହିତ, ସେହି ସମାନ ବନ୍ଧକଧାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସେହି ସମାନ ବନ୍ଧକଧାରୀଙ୍କୁ ଅନ୍ୟ ଏକ ଦସ୍ତାବିଜ ନିଷ୍ପାଦିତ କରାଯାଇଥିଲା । 1122 ଏମ୍ଇ (1947) ମସିହାରେ ବନ୍ଧକଧାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପୂର୍ବ ବନ୍ଧକ ରାଶି ସମେତ ଏକ ବଡ଼ ରାଶି ପାଇଁ ବନ୍ଧକଦାତାକୁ ଆଉ ଏକ ବନ୍ଧକ ଦିଆଯାଇଥିଲା ।

ଅପିଲକାରୀ 1122 ଏମ୍ଇ (1947) ବର୍ଷର ବନ୍ଧକର ପୁନରୁଦ୍ଧାର ପାଇଁ ଏକ ମକଦ୍ଦମା ଦାୟର କରିଥିଲେ । ଉତ୍ତରଦାତାମାନେ ମାମଲାକୁ ଏହି ଆଧାରରେ ବିରୋଧ କରିଥିଲେ ଯେ, ଉତ୍ତରଦାତାମାନେ ପ୍ରାସଙ୍ଗିକ

ତାରିଖ ଅର୍ଥାତ୍ 1.1.1970 ପୂର୍ବରୁ 50 ବର୍ଷରୁ ଅଧିକ ସମୟ ଧରି ନିରନ୍ତର ଭାବରେ ଜମି ଧାରଣ କରିଆସୁଛନ୍ତି ଏବଂ ତେଣୁ, କେରଳ ଭୂ-ସଂସ୍କାର ଅଧିନିୟମ, 1964 (ଅଧିନିୟମ 35/1969 ଦ୍ୱାରା ସଂଶୋଧିତ) ର ଧାରା 4-A ଅନୁସାରେ ଉତ୍ତରଦାତାମାନେ କାର୍ଯ୍ୟକାଳ ସ୍ଥିର କରିବାର ହକଦାର ଥିଲେ । ବିଚାର କରୁଥିବା ନ୍ୟାୟାଳୟ ପୁନରୁଦ୍ଧାର ପାଇଁ ଡିକ୍ରି ପାରିତ କରିଥିଲେ । ଅପିଲ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏକ ସତ୍ୟ ଭାବରେ ପାଇଥିଲେ ଯେ, ଦଖଲ ବନ୍ଧକଦାତାଙ୍କୁ ନିକଟକୁ ଯାଇନଥିଲା, ଯଦିଓ ପ୍ରଥମ ବନ୍ଧକ ମୁକ୍ତ କରାଯାଇଥିବା ଦସ୍ତାବିଜର ପଠନ ଦର୍ଶାଏ ଯେ ଅଧିକାର ବନ୍ଧକଦାତାଙ୍କୁ ହସ୍ତାନ୍ତର କରାଯାଇଥିଲା । ଏହିପରି ଦାଖଲ ହୋଇଥିବା ଅପିଲକୁ ମଞ୍ଜୁର ଦିଆଯାଇଥିଲା ଯାହା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ନିଶ୍ଚିତ ହୋଇଥିଲା । ସେଥିପାଇଁ ଏହି ଅପିଲ କରାଯାଇଛି ।

ଅପିଲକାରୀଙ୍କ ତରଫରୁ ଏହା ଯୁକ୍ତି କରାଯାଇଥିଲା ଯେ ଦଖଲ ଜାରି ରଖିବାରେ ଏକ ବିରତି ରହିଛି ଏବଂ ତେଣୁ, ଅଧିନିୟମର ଧାରା 4-A ରେ ଉଲ୍ଲିଖିତ 50 ବର୍ଷର ଅବଧିକୁ ନୂତନ ବନ୍ଧକ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ହେବାର ତାରିଖ ଠାରୁ ଗଣନା କରାଯିବା ଉଚିତ ।

ଅପିଲକୁ ଖାରଜ କରି, ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ

ଦର୍ଶାଇଛନ୍ତି :1.1.କେରଳ ଭୂ-ସଂସ୍କାର ଅଧିନିୟମ, 1964ର ଧାରା 4-A (ଅଧିନିୟମ 35/1969 ଦ୍ୱାରା ସଂଶୋଧିତ) ଅନୁଯାୟୀ, ବନ୍ଧକ କିମ୍ବା ପଟ୍ଟାଧାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା କେବଳ ପଚାଶ ବର୍ଷରୁ କମ୍ ନୁହେଁ ନିରନ୍ତର ଅବଧି ପାଇଁ ବନ୍ଧକରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ଜମିର ଧାରଣ ଆବଶ୍ୟକ । ଧାରା 4-ଏ ପଚାଶ ବର୍ଷର ଅବଧି ମଧ୍ୟରେ କେବଳ ଗୋଟିଏ ବନ୍ଧକ ରଖିବା ଉପରେ ଗୁରୁତ୍ୱ ଦିଏନାହିଁ । ଧାରା 4-Aର ଭାଷା ଯଥେଷ୍ଟ ବିସ୍ତୃତ ଯାହା ଦର୍ଶାଏ ଯେ ଏକାଧିକ ବନ୍ଧକ ରହିପାରିବ କିନ୍ତୁ ବନ୍ଧକଧାରୀ ବନ୍ଧକରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ଜମିକୁ ପଚାଶ ବର୍ଷରୁ କମ୍ ଅବଧି ପାଇଁ ନୁହେଁ, ନିରନ୍ତର ଧାରଣ କରିବେ ।

1.2. ବନ୍ଧକଧାରୀମାନେ କ୍ରମାଗତ 50 ବର୍ଷରୁ ଅଧିକ ସମୟ ଧରି ଜମି ଅଧିକାରରେ ଥିଲେ ବୋଲି ପୁର୍ନବିଚାର କରୁଥିବା ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ସିଦ୍ଧାନ୍ତକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି, ଅଧିନିୟମର ଧାରା 4-A ଆକର୍ଷିତ ହୋଇଥିଲା ଏବଂ ତେଣୁ, ପୁର୍ନବିଚାର କରୁଥିବା ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏହି ମକଦ୍ଦମାକୁ ପୁନରୁଦ୍ଧାର କରିବାରେ ଠିକ୍ ଥିଲେ ।

ଦେୱାନୀ ଅପିଲ କ୍ଷେତ୍ରାଧିକାର :ଦେୱାନୀ ଅପିଲ ସଂଖ୍ୟା 3727/1988 ।

କେରଳ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଏସ୍.ଏ. ସଂଖ୍ୟା 774/1980 ରେ ତା.28.11.85 ରିଖର ରାୟ ଏବଂ ଆଦେଶରୁ ।

ଅପିଲକାରୀ ପାଇଁ ଜି. ଭି. ଚନ୍ଦ୍ରଶେଖର ଏବଂ ଟି. ଜି. ଏନ୍. ନାୟାର ।

ଉତ୍ତରଦାତାମାନଙ୍କ ପାଇଁ ପି. ଏସ୍. ପୋଟୀ ଏବଂ ସୁଶ୍ରୀ ମାଳିନୀ ପୋଡୁଭାଲ ।

ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ରାୟ ପ୍ରଦାନକର୍ତ୍ତା

ଶ୍ରୀନିବାସନ୍, ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତି ଏହି ଅପିଲରେ ବିଚାର ପାଇଁ ଉଠୁଥିବା ଏକମାତ୍ର ପ୍ରଶ୍ନ ହେଉଛି ଯେ, ଅଧିନିୟମ 35/1969 ଦ୍ୱାରା ସଂଶୋଧିତ କେରଳ ଭୂ-ସଂସ୍କାର ଅଧିନିୟମ 1/1964 (ସଂକ୍ଷେପରେ, 'ଅଧିନିୟମ')ର ଧାରା 4Aର ଅର୍ଥ ମଧ୍ୟରେ ଉତ୍ତରଦାତାମାନଙ୍କୁ ଭଡାଟିଆ ଭାବରେ ବିବେଚନା କରାଯାଇପାରିବ କି ନାହିଁ ।

2. ଅପିଲକାରୀଙ୍କ ପୂର୍ବସୂରୀ 1094 ଏମ୍.ଇ.ରେ ଉତ୍ତରଦାତାମାନଙ୍କ ସପକ୍ଷରେ ଏକ ଭୋଗବନ୍ଧକ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରିଥିଲେ । 1119 ଏମ୍ଇ (1944) ବର୍ଷରେ ଏକ ଦସ୍ତାବିଜ ନିଷ୍ପାଦିତ କରାଯାଇଥିଲା ଯେଉଁଥିରେ ଏହା କୁହାଯାଇଥିଲା ଯେ, ବନ୍ଧକଧାରୀମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ବନ୍ଧକ ରାଶି ଗ୍ରହଣ କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ଜମି ବନ୍ଧକଦାତାକୁ ସମର୍ପଣ କରାଯାଇଥିଲା । ଏଥି ସହିତ ଅନ୍ୟ ଏକ ଦସ୍ତାବିଜ ସେହି ସମାନ ବନ୍ଧକଦାତା ଦ୍ୱାରା ସେହି ସମାନ ବନ୍ଧକଦାତାଧାରୀଙ୍କୁ ନିଷ୍ପାଦିତ କରାଯାଇଥିଲା । 1122 ଏମ୍ଇ (1947)ମସିହାରେ ବନ୍ଧକଦାତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପୂର୍ବ ବନ୍ଧକର ପରିମାଣ ସହିତ ଅଧିକ ପରିମାଣର ବନ୍ଧକ ଗ୍ରହୀତାଙ୍କୁ ଆଉ ଏକ ବନ୍ଧକ ଦିଆଯାଇଥିଲା ।

3. 30.1.1974 ରେ ଅପିଲକାରୀ 1122 ଏମ୍ଇ (1947) ବର୍ଷର ବନ୍ଧକର ପୁନରୁଦ୍ଧାର ପାଇଁ ଏକ ମକଦ୍ଦମା ଦାୟର କରିଥିଲେ । ଏହି ମକଦ୍ଦମାକୁ ଉତ୍ତରଦାତାମାନେ ଅନେକ ଆଧାରରେ ବିରୋଧ କରିଥିଲେ, ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ମୁଖ୍ୟ କାରଣ ହେଉଛି ଯେ ସେମାନେ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 4A ଅନୁଯାୟୀ କାର୍ଯ୍ୟକାଳ ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ ପାଇଁ ଯୋଗ୍ୟ ଭଡ଼ାଟିଆ ହୋଇଥିଲେ । ବିଚାର କରୁଥିବା ନ୍ୟାୟାଳୟ ଉତ୍ତରଦାତାମାନଙ୍କ ଯୁକ୍ତିକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିଥିଲେ ଏବଂ ଅପିଲକାରୀଙ୍କ ସପକ୍ଷରେ ପୁନରୁଦ୍ଧାର ପାଇଁ ଡିକ୍ରି ପାରିତ କରିଥିଲେ ।

4. ପ୍ରତିବାଦୀ 3,4,5,6, ଏବଂ 8ଙ୍କ ଅପିଲ ଉପରେ ପ୍ରଧାନ ଅଧସ୍ତନ ବିଚାରପତି, ତ୍ରିଭେନ୍ଦ୍ରମ ମତ ଦେଇଥିଲେ ଯେ, ପ୍ରତିବାଦୀମାନେ ପ୍ରାସଙ୍ଗିକ ତାରିଖ ଅର୍ଥାତ୍ 1.1.1970 ପୂର୍ବରୁ 50 ବର୍ଷରୁ ଅଧିକ ସମୟ ଧରି ନିରନ୍ତର ଭାବରେ ଜମି ଧାରଣ କରିଆସୁଛନ୍ତି ଏବଂ ଫଳସ୍ୱରୂପ ବାଦୀଙ୍କୁ ପୁନରୁଦ୍ଧାରର ପ୍ରତିକାର ଦିଆଯାଇପାରିବ ନାହିଁ । ତେଣୁ ମକଦ୍ଦମାକୁ ମଞ୍ଜୁର ଦିଆଯାଇଥିଲା ଏବଂ ଅପିଲକୁ ଖାରଜ କରାଯାଇଥିଲା । ଅପିଲକାରୀ ଦ୍ୱିତୀୟ ଅପିଲ ମାଧ୍ୟମରେ କେରଳ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରସ୍ଥ ହୋଇଥିଲେ ଯାହା 28.11.85 ରେ ଖାରଜ ହୋଇଥିଲା । ତେଣୁ, ଅପିଲକାରୀ ଆମ ସମ୍ମୁଖରେ ଅଛନ୍ତି ।

5. ଅପିଲକାରୀଙ୍କ ଅନୁଯାୟୀ, ଇଏକ୍ସ.A-3 ର ଆବୃତ୍ତି ଯାହା ଦ୍ୱାରା 1094 ଏମ୍ଇ ର ପ୍ରଥମ ବନ୍ଧକ ମୁକ୍ତ କରାଯାଇଥିଲା ତାହା ପ୍ରମାଣ କରେ ଯେ ବନ୍ଧକଦାତାଙ୍କୁ ଅଧିକାର ହସ୍ତାନ୍ତର କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ବନ୍ଧକଦାତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ବନ୍ଧକଧାରୀଙ୍କୁ ଏକ ନୂତନ ବନ୍ଧକ ନିଷ୍ପାଦିତ ହୋଇଥିଲା, ସେତେବେଳେ ଅଧିକାରର ନିରନ୍ତରତାରେ ଏକ ବିରତି ହୋଇଥିଲା ଏବଂ ତେଣୁ ଧାରା ଅନୁଯାୟୀ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଥିବା 50 ବର୍ଷର ଅବଧି 4.8.1119 ଏମ୍ଇରୁ ଗଣନା କରାଯିବା ଉଚିତ, ଯେଉଁ ତାରିଖରେ ପୂର୍ବ ବନ୍ଧକ ସମାପ୍ତ ହୋଇଥିଲା ଏବଂ ପରବର୍ତ୍ତୀ ବନ୍ଧକ ନିଷ୍ପାଦିତ ହୋଇଥିଲା ।

6. ଏହି ଅଧିନିୟମର ପ୍ରାସଙ୍ଗିକ ଧାରାଟି ନିମ୍ନରେ ଦିଆଗଲା:

"ଧାରା 4A:କେତେକ ବନ୍ଧକଧାରୀ ଏବଂ ବନ୍ଧକଧାରୀଙ୍କ ପଚ୍ଚାଧାରୀଙ୍କୁ ଭଡ଼ାଟିଆ ଭାବେ ବିବେଚନା କରାଯିବ :-

(1) ଯେକୌଣସି ଆଇନରେ କିମ୍ବା କୌଣସି ଚୁକ୍ତିନାମା, ପ୍ରଥା, କିମ୍ବା ବ୍ୟବହାରରେ କିମ୍ବା ନ୍ୟାୟାଳୟର କୌଣସି ରାୟ, ଡିକ୍ରି କିମ୍ବା ଆଦେଶରେ ବିପରୀତ ଯେକୌଣସି ବିଷୟ ସତ୍ତ୍ୱେ, ମୁଖ୍ୟତଃ ରବର, କଫି, ଚା କିମ୍ବା ଗୁଜୁରାତି ଚାଷ କରାଯାଇଥିବା ଜମି ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଜମିର ଦଖଲ ଥିବା ଜଣେ ବନ୍ଧକଧାରୀ କିମ୍ବା ଏପରି ଜମିର ବନ୍ଧକଧାରୀଙ୍କ ପଚ୍ଚାଧାରୀ ଜଣେ ଭଡାଟିଆ ଭାବରେ ବିବେଚିତ ହେବେ ଯଦି:

(a) କେରଳ ଭୂ-ସଂସ୍କାର (ସଂଶୋଧନ) ଅଧିନିୟମ, 1969 ଆରମ୍ଭ ହେବାର ଠିକ୍ ପୂର୍ବରୁ ବନ୍ଧକଧାରୀ କିମ୍ବା ପଚ୍ଚାଧାରୀ ପଚାଶ ବର୍ଷରୁ କମ୍ ନୁହେଁ ବୋଲି କିଛି ସମୟ ପାଇଁ ବନ୍ଧକରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ଜମିକୁ ଧାରଣ କରୁଥିଲେ; କିମ୍ବା ...... "

7. ଏହି ଧାରା ଅନୁଯାୟୀ ବନ୍ଧକ କିମ୍ବା ଲିଜଧାରୀ କେବଳ ପଚାଶ ବର୍ଷରୁ କମ୍ ନୁହେଁ ନିରନ୍ତର ଅବଧି ପାଇଁ ବନ୍ଧକରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ଜମିର ଧାରଣ ଆବଶ୍ୟକ କରନ୍ତି । ଏହି ଧାରା ପଚାଶ ବର୍ଷର ଅବଧି ମଧ୍ୟରେ କେବଳ ଗୋଟିଏ ବନ୍ଧକ ରଖିବା ଉପରେ ଗୁରୁତ୍ୱ ଦେଉନାହିଁ । ଏହି ଧାରାର ଭାଷା ଯଥେଷ୍ଟ ବିସ୍ତୃତ ଯାହା ଦର୍ଶାଏ ଯେ ଏକାଧିକ ବନ୍ଧକ ରହିପାରିବ କିନ୍ତୁ ବନ୍ଧକଧାରୀ ବନ୍ଧକରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ଜମିକୁ ପଚାଶ ବର୍ଷରୁ କମ୍ ନୁହେଁ ଅବଧି ପାଇଁ ନିରନ୍ତର ଧାରଣ କରିବେ ।

8. ପ୍ରଧାନ ଅଧସ୍ତନ ବିଚାରପତି, ତ୍ରିଭେନ୍ଦ୍ରମ ଏକ ସତ୍ୟ ଭାବରେ ଜାଣିବାକୁ ପାଇଛନ୍ତି ଯେ, ଇଏକ୍ସ. A-3 ତାରିଖରେ ବନ୍ଧକଦାତାଙ୍କୁ ଅଧିକାର ହସ୍ତାନ୍ତର ହୋଇନଥିଲା । ତାଙ୍କ ରାୟର ପ୍ରାସଙ୍ଗିକ ଅଂଶଟି ନିମ୍ନରେ ଦିଆଗଲା:

"ଏହା ସତ୍ୟ ଯେ A-2 ଦ୍ୱାରା ପ୍ରମାଣିତ ବନ୍ଧକକୁ ବନ୍ଧକର ପରିମାଣ ଏବଂ ଉନ୍ନତିର ମୂଲ୍ୟ ପ୍ରଦାନ ଉପରେ ବନ୍ଧକ ମୁକ୍ତ କରିବା ପାଇଁ ଇଏକ୍ସ. A-3 କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରାଯାଇଛି । "କିନ୍ତୁ ଇଏକ୍ସ.B-2 ଦର୍ଶାଇବ ଯେ ପ୍ରକୃତରେ କୌଣସି ବନ୍ଧକ ରାଶିର ପରିଶୋଧ ହୋଇନାହିଁ, କିନ୍ତୁ B-2 ଓଟି ପାଇଁ କେବଳ A-2 ବନ୍ଧକର ବିଚାରର ସମାୟୋଜନ କରାଯାଇଥିଲା । ଏହା ଦେଖାଯାଉଛି ଯେ A-3 ର ନିଷ୍ପାଦକମାନେ B-2 ଅନ୍ତର୍ଗତ ଓଟିଦାର ଅଟନ୍ତି । ଗୋଟିଏ ପରେ ଗୋଟିଏ ଭାବରେ A-3 ଏବଂ A-2 କୁ ଗୋଟିଏ ଦିନରେ ନିଷ୍ପାଦନ କରାଯାଇଛି । ଦଖଲର ସମର୍ପଣ ସଂପର୍କରେ A-3 ରେ ଥିବା ବିବୃତିକୁ ଛାଡ଼ିଦେଲେ ପ୍ରକୃତ ସମ୍ପତ୍ତିର କୌଣସି ପ୍ରମାଣ ନାହିଁ ଏବଂ ଏହା ଭାବିବା ସମ୍ଭବ ନୁହେଁ ଯେ, ପ୍ରକୃତରେ A-3 ଅଧୀନରେ ଏକ ଦଖଲର ପ୍ରକୃତ ସମର୍ପଣ ଏବଂ B-2 ଅନୁଯାୟୀ A-3 ର ନିଷ୍ପାଦକଙ୍କୁ ତୁରନ୍ତ ହସ୍ତାନ୍ତର କରାଯାଇଛି । ଇଏକ୍ସ.B-2 ଅନୁଯାୟୀ ମାଲିକ A-2 ଅଧୀନରେ ଥିବା ମୂଲ୍ୟ ଅପେକ୍ଷା ଟିକେ ଅଧିକ ମୂଲ୍ୟ ପାଇବେ ବୋଲି କୁହାଯାଉଛି । ପରିସ୍ଥିତିରେ A-3 ସତ୍ତ୍ୱେ, ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ପୂର୍ବପୁରୁଷ A-2 ଓଟି ଅନୁଯାୟୀ ଦଖଲରେ ରହିବା ଉଚିତ ଥିଲା । ଯେଉଁ ଓଟି ମୁକ୍ତ

କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରାଯାଇଥିଲା ତାହା A-1 ଦ୍ୱାରା ପ୍ରମାଣିତ ହୋଇଥିଲା ଯାହା ବର୍ଷ 1122ର ଅଟେ । A-1 ରୁ ଏହା ସ୍ୱଷ୍ଟ ଯେ ସେହି ଓଟ୍ଟି ଅଧୀନରେ ଦଖଲ ଦିଆଯାଇ ନଥିଲା କିନ୍ତୁ ଏଥିରେ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିଆଯାଇଛି ଯେ ଓଟ୍ଟିଦାରମାନେ B-2 ଅଧୀନରେ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିବା ଦଖଲରେ ଜାରି ରହିବେ ।"

୨. ସେହି ସିଦ୍ଧାନ୍ତକୁ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦ୍ୱିତୀୟ ଅପିଲରେ ଗ୍ରହଣ କରିଥିଲେ ଏବଂ ନିଶ୍ଚିତ କରିଥିଲେ । ପ୍ରଧାନ ଅଧସ୍ତନ ବିଚାରପତିଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ନିଆଯାଇଥିବା ଏବଂ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦ୍ୱାରା ଅନୁମୋଦିତ ଦୃଷ୍ଟିକୋଣରେ ଆମେ କୌଣସି ତ୍ରୁଟି ପାଉନାହୁଁ । ତେଣୁ ଏହି ଅପିଲରେ କୌଣସି ଯୋଗ୍ୟତା ନାହିଁ ଏବଂ ଏହା ଏତଦ୍ୱାରା ଖାରଜ କରାଯାଇଛି । ଖର୍ଚ୍ଚ ସମ୍ବନ୍ଧରେ କୌଣସି ଆଦେଶ ରହିବ ନାହିଁ ।

ଭି.ଏସ୍.ଏସ୍. ଅପିଲଟି ଖାରଜ କରାଗଲା ।

ଅସ୍ୱୀକରଣ

"ଉପଭାଷାରେ ଅନୁବାଦିତ ରାୟ କେବଳ ମକଦ୍ଦମାରେ ପକ୍ଷଭୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ସୀମିତ ବ୍ୟବହାର ଏବଂ ତାଙ୍କ ଆଞ୍ଚଳିକ ଭାଷାରେ ବୋଧଗମ୍ୟ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଏବଂ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଏହା ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇନପାରେ । ସମସ୍ତ ବ୍ୟବହାରିକ ଏବଂ ସରକାରୀ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ରାୟର ଇଂରାଜୀ ସଂସ୍କରଣଟି ପ୍ରାମାଣିକ ବିବେଚିତ ହେବ ଏବଂ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟାନ୍ୱୟନ ଓ ନିଷ୍ପାଦନ ନିମନ୍ତେ ଏହା ଉପଯୁକ୍ତ ବିବେଚିତ ହେବ ।"

ଅନୁବାଦକ : - ଭବାନୀ ଶଙ୍କର ନାୟକ,
ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ, କଟକ